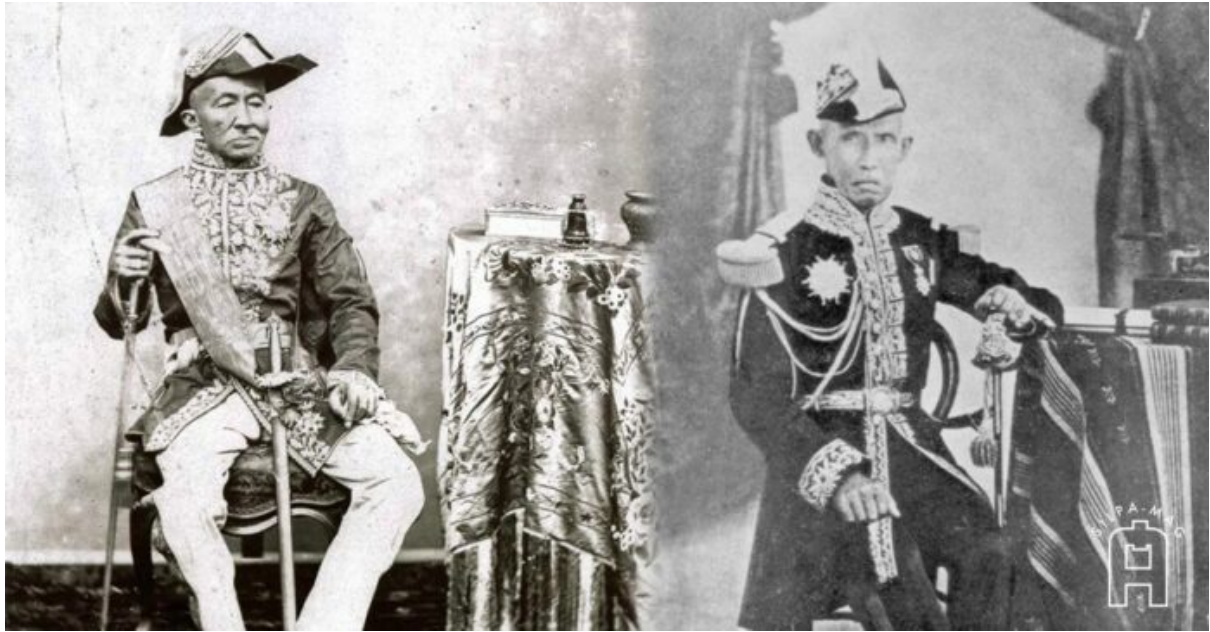

ภาพพระชะตา “พระปิ่นเกล้าฯ” แรจจน “พระจอมเกล้าฯ” ตรัสให้ถวายราชสมบัติด้วยกันสองพระองค์

(ซ้าย) พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, (ขวา) พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว
ชะตาแรงเป็นเหตุ “พระจอมเกล้าฯ” รัชกาลที่ 4 ตรัสให้ถวายราชสมบัติด้วยกันสองพระองค์กับ
“พระปิ่นเกล้าฯ”

ในการเสด็จขึ้นครองราชย์ของ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 มีความพิเศษ
กว่ารัชกาลใด เพราะพระองค์ได้รับการกราบทูลเชิญให้ขึ้นครองราชย์พร้อมกับเจ้าฟ้ากรมขุนอิศ
เรศรังสรรค์ หรือ พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังความตอนหนึ่งในพงศาวดารกรุง
รัตนโกสินทร์ ฉบับเจ้าพระยาทิพากรวงศ์ (ขำ บุนนาค) ที่ระบุว่า

“...แลข้าราชการผู้ใหญ่ผู้น้อยฝ่ายทหารพลเรือน ทั้งพุทธจักรแลอาณาจักรปกุษาพร้อมกันว่า
สมเด็จพระอนุชาธิบตี เจ้าฟ้ามงกุฎสมมุติเทวาวงษพงศิศกรกระษัตริย์ แลสมเด็จพระเจ้าน้องยา
เธอเจ้าฟ้ากรมขุนอิศเรศรังสรรค์ทรงพระปรีชารอบรู้ราชประเพณีผู้ประเสริฐล้ำเลิศ ในพระบรม
ราชวงษ จึงพร้อมกันขออันเชิญเสด็จเถลิงถวัลยราช มโหสวริย์สืบมหันตมหิศรราชวงษดำรงศิริราช
สมบัติชัตยราชประเพณี พระมหากษัตริย์ตราธิราชเจ้าลำดับต่อไป...”

แต่ไม่มีความตอนใดในพงศาวดารที่ระบุถึงสาเหตุของการสถาปนากษัตริย์ขึ้นพร้อมกันถึงสองพระองค์ในครั้งนั้น แม้กระทั่งสมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เบื้องแรกก็ยังไม่ทรงทราบถึงสาเหตุดังกล่าว จนกระทั่งได้มาทราบความเอาเมื่อล่วงถึงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จากคำบอกเล่าของเจ้าพระยาภาณุวงศ์มหาโกษาธิบดี (ท้วม บุนนาค) ซึ่งขณะนั้นมีอายุกว่า 80 ปีแล้ว

ความตอนนี สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงเล่าไว้ใน “นิทานโบราณคดี/นิทานที่ ๑๙ เรื่อง เมืองไทยมีพระเจ้าแผ่นดินสองพระองค์” ว่า

“เมื่อพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวใกล้จะสวรรคต สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ บิดาของเจ้าพระยาภาณุวงศ์ฯ ไปเฝ้าพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงผนวชอยู่ ณ วัดบวรนิเวศฯ กราบทูลให้ทรงทราบว่า จะเชิญเสด็จขึ้นครองราชสมบัติ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวตรัสว่า ถ้าจะถวายราชสมบัติแก่พระองค์ ขอให้ถวายแก่พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯ ซึ่งตรัสเรียกว่า ‘ท่านฟากข้างโน้น’ ด้วย เพราะพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯ พระชตาแรงนัก

ตามตำราโหราศาสตร์ว่า ผู้มีชตาเช่นนั้นจะต้องได้เป็นพระเจ้าแผ่นดิน ถ้าทรงรับราชสมบัติแต่พระองค์เดียว จะเกิดอับมงคล ด้วยไปกีดबारมีของสมเด็จพระอนุชา แม้ถวายราชสมบัติด้วยกันทั้งสองพระองค์ จะได้ทรงสถาปนาสมเด็จพระอนุชาให้เป็นพระเจ้าแผ่นดินด้วยอีกพระองค์หนึ่ง เหมือนอย่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสถาปนาสมเด็จพระเอกาทศรถเป็นพระเจ้าแผ่นดินด้วยกัน เช่นนั้นจึงจะพ้นอับมงคล”

คำอธิบายที่ว่า พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวมี “พระชตาแรง” พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงสถาปนาให้เป็นพระมหากษัตริย์คู่กัน เพื่อป้องกันการเกิดอับมงคล จึงมีที่มาจากสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ซึ่งทรงรับฟังต่อมาจากเจ้าพระยาภาณุวงศ์ฯ อีกที มิได้มาจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ โดยตรง

แต่ เทพ สุนทรศารทูล ผู้รู้ด้านโหราศาสตร์ได้แสดงความเห็นต่างออกไป โดยกล่าวว่า พระชะตาของพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯ นั้นไม่อาจแข่งรัศมีกับพระชะตาของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ได้เลย แต่มีลักษณะชะตาที่ส่งเสริมกันมากกว่า โดย เทพ อธิบายว่า

“ดวงชะตาของพระปิ่นเกล้ามีรูปดังนี้

นำมาลงรูปดวงพระชะตาให้บรรดาโหราจารย์ทั้งหลายวิจารณ์ดวงว่า ดวงพระชะตานี้แข็งอย่างไร จะมีบุญถึงพระเศวตฉัตรอย่างไร เพราะดวงดาวมีคู่มิตร คู่ชาคู่ คู่วิชาการ คู่บุญ คู่วาสนาอยู่ทั้งหมด ไม่มีดาวให้โทษ เพราะพระราชสมภพเมื่อวันอาทิตย์ ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 ปีมะโรง มีดาวกุมพระลัคนาอยู่ถึง 3 ดวง

เทียบกับดวงพระชะตาของพระจอมเกล้าฯ มีรูปดวงพระชะตาดังนี้

คนที่มีความรู้ทางโหราศาสตร์พอใช้การได้จะแลเห็นว่า ดวงพระชะตาของพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
เหนือกว่าดวงชะตาของพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว เรียกว่าดวงชั้นพิเศษ มีดาวจันทร์ครุสุรียาอยู่ราศี
ทวารทั้ง 3 ดวง ดาวราหูอยู่ราศีมังกร ก็เข้มแข็งมาก ไม่มีทางที่ดวงพระชะตาของพระปิ่นเกล้าฯ
จะแข่งรัศมีได้เลย”

เทพ กล่าวต่อไปว่า เหตุผลที่มีความเป็นไปได้มากกว่าที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรง
สถาปนาให้ พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯ ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ครองราชย์ร่วมกับพระองค์ก็
คือ พระองค์ทรงบวชอยู่นานมีความเก่งกล้าทางวิชาการ แต่ขาดกำลัง “จึงต้องตั้งพระอนุชาให้เป็น
ใหญ่ในแผ่นดิน เพื่อคานอำนาจของตระกูลขุนนาควั้ เนื่องจาก พระปิ่นเกล้าฯ เป็นเจ้าชายนักเลง
โต มีสมัครพรรคพวกมาก

เรื่องนี้เมื่อมีการอธิบายกันไปคนละทาง ผู้เขียนเองก็ไม่มีความรู้ทางโหราศาสตร์ จึงไม่อาจตอบได้
เช่นกันว่าคำอธิบายใดถูกหรือผิด แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม การบริหารแผ่นดินของทั้งสอง
พระองค์ก็ได้กลายเป็นรากฐานสำคัญอย่างยิ่งของสยามประเทศในยุคถัดมา

ผู้เขียน ผิน ทุ่งคา

เผยแพร่ วันอาทิตย์ที่ 7 มกราคม พ.ศ.2567

https://www.silpa-mag.com/history/article_4383